

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نياشد تن من مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهيم

بدین بوم ویر زنده یک تن مباد
از آن به که کشور به دشمن دهيم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Reports

گزارشها

ترجمه دري از گزارش المانی
تیم ترجمه پورتال AA-AA
۱۰ فبروری ۲۰۱۱

اعلامیه اختتامیه اتحاد عمل به ضد کانفرانس امنیت ناتو

نمایشی باشکوه از اتحاد بین المللی

در تظاهراتی که روز شنبه گذشته بحد تدویر کانفرانس جنگی ناتو در میونشن برپا گردیده بود، خیلی بیشتر از ۵۰۰۰ (پنج هزار) نفر زن و مرد مخالف جنگ، اشتراک کرده بودند. پولیس مگر مطابق معمول همیشگی این عدد را پائینتر قلمداد کرد، گوئی قدرت حساب کردن تا پنج هزار را ندارد. والتر لیستل در بیانیه افتتاحیه سازمانهای برگزار کننده تظاهرات، گفت:

« ما امنیت خود را به عهده سیاستمداران ناتو، ستراتجستهای جنگی و تاجران اسلحه، که دستان شان به خون صدها هزار قربانی جنگهای براه انداخته آنها در یوگوسلاویا، افغانستان و عراق آغشته میباشد، سپرده نمیتوانیم.»

خروج فوری اردوی المان و قطعات ناتو از افغانستان، تقاضای مرکزی مظاهرات را تشکیل میکرد. درین تظاهرات و تجمعات اعتراضی، گروههایی از افغانستان، حبشه، سومالیا و مصر نیز اشتراک کرده بودند. سخنرانان همبستگی خود را با ملیونها انسانی که درین روزها بخاطر تحقق کرامت انسانی و به خاطر دموکراسی، به مقابل رژیمهای استبدادی در کشورهای شان قیام کرده اند، ابراز داشتند.

ولتر لیستل، نطق اتحاد عمل مظاهرات، مسأله خروج در شرف ظهور عساکر المانی را از افغانستان، "پدیده فریبده" خواند. چه چنان که گوتنبرگ (وزیر دفاع المان - مترجم) و مقامات عسکری ناتو ابراز کرده اند، خروج عساکر مشروط بر اوضاع امنیتی میباشد. و این چیز دیگری نیست، غیر از یک بهانه. ما مگر میگوئیم:

« اردوی المان و تمام قطعات خارجی باید از افغانستان خارج گردند و آن هم بدون معطلی!»

ولتر لیستل گفت:

«تظاهرات ما نه تنها متوجه کانفرانس ستراتیژیستهای جنگی میباشد، بلکه نمایش همبستگی با جنبشها و قیامهای دموکراتیک نیز میباشد، که در مصر و تونس و یمن و دیگر ممالک عربی صورت میگیرد. این پروتستهای کتله‌ئی نه تنها مثالی برای منطقه، بلکه برای مقاومت در برابر استثمار و سرکوب در سراسر جهان شمرده میشود.» وی دولت المان و دیگر دول عضو ناتو را متهم به حمایت از رژیمهای جنایتکار کرد و اینکه ایشان حالا از تظاهرکنندگان به "اشاره سر" طرفداری میکنند.

در بیانات اختتامیه تظاهرات، "تویباز فلیوگر" نماینده مؤسسه اطلاعات جنگ طلبی مقیم تیوبینگن، "سویم دگدلین" نماینده فراکسیون چپها در پارلمان المان و "اویگن دریورمن"، دانشمند علوم دینی و عالم روانکاوی، سخن راندند. تویباز فلیوگر از "منافقت بیرحمانه" حکومت المان سخن گفت، که در قبال پروتستهای ممالک عربی اعمال میکند. کسانی که در ممالک عربی بر اریکه قدرت نشسته اند، دهها سال از طرف ممالک غربی و خصوصاً حکومت المان، تقویه شده و با اسلحه و کمک پولیسی جهت سرکوب مردم، حمایت میگردید. در پارلمان المان هنوز هم گفته میشود، که اردوی المان در افغانستان جهت خوشبخت ساختن مردم آنجا، حضور دارد.

نه خیر! این طور نیست. کاری را که اردوی المان در افغانستان انجام میدهد، اعمال سیاست جنگی و سیاست اشغالگرانه میباشد. ناتو در افغانستان مرتکب جنایت میگردد و من میگویم که ناتو یک "سازمان جنایتکاران" است. از همین خاطر خروج فوری قوای المان را از افغانستان تقاضا میکنیم. ما نمیخواهیم که اردوی المان بخاطر منافع اقتصادی گمارده شود. ما این اردوی جنگ را نمیخواهیم. ما میخواهیم که اردوی المان قدمه به قدمه خلع سلاح گردد. این را نیز نمیخواهیم که اردوی المان تبلیغات جنگی خود را به مکاتب انتقال بدهد. مکاتب از نفوذ اردوی المان پاک باد!

سویم دگدلین نیز المان را به باد شدید انتقاد گرفته و آن را شریک جرم حکمرانان مستبد ممالک عربی خواند. وی گفت:

«نه تنها حکومت ائتلافی متشکل از احزاب "دموکرات مسیحی" و "دموکرات آزاد"، دکتاتوران عربی را تقویه میکند، بلکه حکومت ائتلافی مرکب از احزاب "سوسیال دموکرات" و "سبزها" هم این کار را میکرد.» مبارک‌ها، بن علی‌ها، پادشاهان مراکش، شهزادگان عربستان سعودی، همه دوستان صمیمی ایشان بوده اند و میباشند. حالا زمان آن فرا رسیده است، که در پارلمان المان، دست خود را به طرفداری از جنگ و سرکوب سیاسی در جهان، و برخلاف اکثریت بزرگ مردم المان، بلند نکنیم. چون این اکثریت بزرگ جنگ را در افغانستان رد میکند.

این اکثریت مردم، عساکر خردسال را در حبشه و سومالی نمیخواهد. این اکثریت نمیخواهد که مردم جهان بنام ایشان سرکوب گردند و یا خلق جهان بخاطر منافع سرمایه‌سلاخی گردند. این اکثریت بزرگ مردم ما، استثمار جهان به اصطلاح سوم را رد میکند. اکثریت بزرگ مردم ما نمیخواهند که در جهان یک میلیارد انسان گرسنگی بکشند، در حالی که ما در تمام جهان اسلحه ارسال میکنیم.

ما در پهلوی این اکثریت ایستاده ایم و از همین رو میگوئیم:

«این مجمع جنگ افروزان، جنگ طلبان و حامیان دکتاتوران را نمیخواهیم!»

"اویگن دریورمن" ضمن بیانیه نافذ خود چنین گفت:

«ما درینجا در میونشن جمع شده ایم، تا اعلام کنیم که در پارلمان المان در برلین و در هتل "بایریشر هوف" آن نمایندگان مردم نشسته اند، که از مردم نمایندگی نمیکند. بعد از ده سال قتل و قتل در افغانستان، امروز آنچه را باید گفت میگوئیم: «از افغانستان خارج گردید و بالآخره سیاست واقعی صلح را در پیش گیرید!»

« همه کس میداند، که امنیت اروپا و امریکا از طرف افغانان تهدید نمیگردد. از دو صد سال بدین سو ازین سرزمین جنگی بر دیگران تحمیل نگردیده است. اما افغانستان درین مدت، پنج جنگ بزرگ را که از طرف قدرتهای اروپائی به راه انداخته شده بود، با پوست و جان و استخوان خود لمس کرد.»

"امنیت"ی را که سیاستمداران همیشه نشخوار میکنند، حراست المانها در داخل و خارج نیست. "امنیت" مراد از حراست از منافع اقتصادی و مالی ماست. کشتن و کشته شدن در راه این کار، لایق شأن هیچ انسان نیست. مگر این جنگی که با دروغ توجیه میگردد، همانطور با دروغ پیش برده میشود. در پارلمان المان حتی پیوسته داد میزنند، که ما پل میسازیم، چاه میکنیم، خانه و مکتب میسازیم.

اگر این طور میبود، حالا افغانستان بهشت صلح و سلام میگشت. برای کمک به قربانیان سیلابها در پاکستان، حتی دو میلیارد دالر میسر نشد، مگر در سرزمین همسایه، سه صد میلیارد دالر مصرف جنگ گردید. با چنین سیاستهایی که باهم هیچ تناسبی ندارند، آدم خود را در نزد انسانان با احساس نه تنها محبوب نمیسازد، بلکه منفور هم میگردداند. ما در آنجا هیچ چیز را گم نکرده ایم، که در صدد پالیدن آن باشیم.

در افغانستان اما جنگ بخاطر کشیدن پایپلاینهای تیل پیش برده میشود و بخاطر پیدا کردن جای پای در میانه هند و چین؛ بخاطر مقاصد محض جیو ستراتیژیک.

بخاطر توقعات جهانی اما نباید پیوسته به انسان کشی پرداخت. مگر ما میخواهیم روزی روی فرشی که آغشته بخون و لاش هزاران انسان است، قدم بگذاریم؟ این جنگ، یک جنایت است و امکان غلبه درین جنگ هم میسر نیست. ناتو در آن نقاط دنیا مداخله میکند، که نباید مداخله نماید. این مداخلتها مگر از حرص تیل و سنگ آهن و یورانیوم و همه چیز دیگری که برای هستی خودشان ضرور است، صورت میگیرد. ما مگر مالک جهان نیستیم. ما باید از مردمان هر کشور بپرسیم، که آیا ما را در سرزمین خو میپذیرند یا نه؟

سیاست ملتاریستی المان، که آقای گوتنبرگ (وزیر دفاع المان - مترجم) از آن نمایندگی میکند، بر روی دروغ استوار است، چون در ظاهر کار چهره انسانی بدان داده میشود، مگر بخاطر منافع کپیتالیستی و نظامی، در پی آنست تا جهان را به یک میدان جنگ گلوبال تبدیل نماید. جوانان را فریب میدهند، همیشه نغمه "قهرمان شدن" را مینوازند.... ما مگر به جوانان بگوئیم:

« با این کار خدمتی را به وطن خود نمیکنید، بلکه شما را میخرند تا انسان بکشید. و از چنین امری باید سر باز زنید!»

مرتب گزارش : Claus Schreer